

правительства-та, и потъмняване-то имъ промѣненія-та и разсыпванія-та на тѣзи силы. За да ся увѣряваме че святи-ты писанія прѣдставятъ такыва промѣненія чрѣзъ подобны прѣносны изговарянія, доволно е да сравнимъ Иса. 13; 10. 24; 23. Іер. 4; 23, 24, 28. Іоил. 2; 30, 31. Соф. 1; 14, 15.

П. Какъ ся разумѣва проваждане-то на ангелы да събержтъ избранны-ты?

О. Разумѣва ся че Богъ чрѣзъ всичкы-ты срѣдства ще спасе и защити свои-ты си, кога-то докара страшно разореніе на всичкы-ты си непріатели.

П. Що казува Христосъ за врѣме-то на тѣзи събитія?

О. И отъ смоковницѣ-тѣ научѣте притчѣ-тѣ; когато вече нейны-ты вейкы омекижтъ и развиватъ листовѣ-ты, знаете че е близу лѣто-то. Така и вы кога видите всичко това, да знаете че е близу при врата-та. Истинѣ ви казувамъ, тойзи родъ нѣма да прѣмине, доклѣ ся не сбѣде всичко това. Небе-то и земя-та ще прѣминжтъ, но мои-ты думы нѣма да прѣминжтъ. А за онзи день и часъ никой не знае, нито ангели-ти небесни, (нито Сынъ-тъ, Мар. 13; 32,) тъкмо Отецъ ми самъ. И както дни-ти Ноеви, така ще бѣде и пришествіе-то на Сына чловѣческаго. Защото както въ дни-ты прѣди потопись-тъ бѣхж на яденіе и на піеніе, и ся женяхж и за мжжѣ отивахж, до който день влѣзе Ное въ ковчегъ-тъ, и не познахж, до когато дойде потопись-тъ и вдигнж всичкы-ты; така ще бѣде и на Сына чловѣческаго пришествіе-то. Тогази двамина ще бѣджтъ на поле-то; единый ся зема, а другый ся оставя. Двѣ жены като мѣлятъ въ мѣлиницѣ-тѣ, една ся зема и една ся оставя. За то будни бѣджте, защото не знаете въ кой часъ ще дойде Господъ вашъ. Ст. 32—42.

П. Що можяхж да ся научатъ ученици-ти Христови отъ притчѣ-тѣ на смоковницѣ-тѣ?

О. Това, да сж внимателни на знаменія-та на тѣзи събитія.

